

Kniha o skutečném životě

Učení božského mistra

Svazek I

Pokyn 1 – 28

Online Vydání

Vhodné pro překladatelský program DeepL
A Balabolka Text-to-Speech Audio Converter

Vydalo nakladatelství Bookmundo Verlag, 2023
1. Vydání
ISBN: 9789403728193

Služba Book Service for Life

Dvanáctisvazkové dílo *Libro de la Vida Verdadera (Kniha pravdivého života)* je odkazem celému lidstvu a je zapsáno v "Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" v Mexiku pod čísly 26002, 20111 a 83848.

Více informací o původním španělském vydání:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C. Apartado
Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Odpovědný za německý překlad, předmluvu k německému vydání,
vysvětlivky, poznámky pod čarou, poznámky a odkazy na dílo:
Walter Maier a Traugott Göldenboth.

Stav: říjen 2016

Úpravy (nový pravopis a uspořádání):
Služba Book Service for Life
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen
Tel: +49 (0) 7371 929 66 42; e-mail: manfredbaese@gmx.de

Poznámka k tomuto tématu:

Tento svazek byl věrně zpracován podle obsahu výše uvedeného německého originálu pro překladatelský program DeepL, ProVersion, který překládá do 12 jazyků.

Dosud s ním byly přeloženy následující svazky:

Stav prosinec 2020

Třetí zákon

Z německého originálu do jazyků: nizozemština, polština, ruština, portugalština, portugalština-brazilština,. Následuje: Japonština a čínština

Dosud byla k dispozici v následujících jazycích: němčina, angličtina, španělština, italština, francouzština,

Knih o skutečném životě

Z německého originálu: Svazky IV, V, VI, VIII, IX, XI, XII - dalších 5 svazků již bylo k dispozici.

Další překlady budou následovat.

Pán si přeje, aby tato díla byla bezplatně k dispozici všem lidem. Jeho vůlí není prodávat toto dílo za peníze. Všechny dostupné svazky si můžete zdarma stáhnout z internetu ve formátu PDF.

Pánovou vůlí je také šířit jeho slovo po celém světě. To se má stát v souvislosti se svědectvím mého vlastního, spiritualistického příkladu. Z tohoto důvodu je na mé domovské stránce k dispozici zdarma ke stažení všech 6 dosud vydaných svazků mého osobního duchovního příkladu ve formátu PDF a 5 svazků poezie v němčině a angličtině, které vycházejí z Knihy pravého života.

V roce 2017 mě Pán povolal do své služby. Tuto historii jsem zaznamenal do výše uvedených 6 svazků s uvedením data každého z nich. Obsahuje mnoho snů, vizí, tajemství, která mi Pán zjevil, proroctví a předpovědi o současných událostech ve světě. Je to výzva k probuzení lidstva a pro mě fáze očisty a vzestupu a návratu do lůna Otce.

Moje jméno Anna Maria Hosta je duchovní jméno, které mi Pán zjevil v roce 2017.

Hosta, řekl mi Pán, má následující význam:

Hos... (příjmení mého manžela) - Hos - **t....** (Hostie, Chléb života, Boží slovo) a

Hos...**t...A** (A jako moje jméno, Anna)

Na mém občanském jménu nezáleží, protože vůlí Pána je, aby Slovo pohnulo srdci a aby se tato srdce orientovala na Slovo, nikoli na posla. Posel je pouze nositelem SLOVA a tím je sám Bůh. Je podstatou všech Božích zkušeností s bytostmi, které stvořil, a slouží jim k poučení, aby ji mohly studovat, očistit se a zdokonalit s cílem vrátit se k Bohu a znovu vstoupit do Otcova lůna.

Anna Maria Hosta

Pokojný Kristus na Zemi

<https://www.friedensreich-christi-auf-erden.com> (vícejazyčné)

E-mail: a.m.hosta@web.de

Obsah

Kniha o skutečném životě	1
Pokyn 1	25
Pokyn 2	33
Pokyn 3	41
Pokyn 4	49
Pokyn 5	57
Pokyn 6	66
Pokyn 7	74
Pokyn 8	81
Pokyn 9	89
Pokyn 10	97
Pokyn 11	107
Pokyn 12	115
Pokyn 13	125
Pokyn 14	133
Pokyn 15	140
Pokyn 16	147
Pokyn 17	154
Pokyn 18	161
Pokyn 19	167
Pokyn 20	175
Pokyn 21	183
Pokyn 22	190
Pokyn 23	198

Pokyn 24.....	206
Pokyn 25.....	214
Pokyn 26.....	223
Pokyn 27.....	232
Pokyn 28.....	241
<u>Literatura a webové stránky</u>	264

Věnování

Komise pověřená sestavením této antologie věnuje tyto knihy ve jménu Pána všem lidem dobré vůle na světě, kteří jsou inspirováni touhou dosáhnout povznesení svého ducha prostřednictvím studia Božích zjevení a praktikování učení Božského Mistra. Každý, kdo v sobě cítí touhu žít podle učení Šesté pečeti, které obdržel v této éře Ducha pravdy, by měl do poslední kapky vychutnávat duchovní význam obsažený v těchto knihách. Pak z jeho srdce zazní prosba k celému lidstvu a věta, která rozezná nejcitlivější struny lidského srdce: "Milujte se navzájem".

Předmluva k německému vydání

Tato kniha je věrným překladem prvního z dvanácti svazků "Knihy pravého života" ze španělského originálu a přináší božská zjevení. Nejde o nic menšího než o druhý příchod Pána v podobě Ducha svatého. Prostřednictvím jím zvlášť vybraných a připravených nástrojů (slovo ve španělském textu zní: "portavoz" stejně jako nositel hlasu, prostředník slova, mluvčí) nám Kristus předal velké pravdy, aby nám vysvětlil smysl našeho pozemského života, aby nám zjevil tajemství Ducha, která byla nepochopitelná nebo neznámá, a aby nám poskytl útěchu, sílu a vodítka uprostřed rostoucího chaosu, který přináší přísná navštívení celého lidstva s cílem jeho očištění. Je to věčné, neměnné poselství Boha jeho dětem: v první éře prostřednictvím Mojžíše a proroků a ve druhé éře prostřednictvím Ježíše a jeho učedníků. Jestliže se nám v současné třetí éře zdá poselství nové, je to proto, že se vysvětlují mnohá slova z první a druhé éry, která nebyla pochopena, a že nám Pán otevírá další duchovní vhledy, které nám tehdy nemohl dát. ("Mám vám ještě mnoho co říci, ale teď to nemůžete unést. " Jan 16,12.)

Kniha je rozdělena do mnoha kapitol a každý verš je očíslován; to slouží nejen k přesnému odkazu na danou pasáž, ale má to také navenek ukázat, že nejde o lehkou četbu, ale že je třeba obsah číst, studovat a pronikat do něj se sebranými smysly a s rozvahou. Poté však musí následovat to nejdůležitější: provedení, čin.

Pozorný čtenář si všimne, že mnohé myšlenky a duchovní nauky se často opakují, i když většinou jinými slovy nebo z jiného úhlu pohledu. Důvodů je několik: Za prvé, učení bylo předáváno v průběhu mnoha let na desítkách míst shromáždění. Za druhé, v tomto procesu působili různí zprostředkovatelé slova a v závislosti na duchovní vyspělosti nástroje se mohlo Boží slovo projevit. A konečně, vyučovací projevy nebyly pronášeny v uzavřených kruzích, ale veřejně před prostým publikem, takže nováčci mohli vždy přijít, a proto jim Pán musel zopakovat základní pojmy ze svého Slova.

Dnes se nesmíme pohoršovat nad opakováním, ale mělo by nám dát příležitost vtisknout do sebe hluboko božské myšlenky. Opakování navíc potvrzuje, že učení pochází od Boha, neboť navzdory množství míst, kde bylo dáno, a mnoha zprostředkovatelům Slova se ukazují jednota Slova.

Pro celé lidstvo by bylo katastrofální, kdyby na základě věcně nesprávně interpretovaných proroctví - stejně jako židovský lid před téměř 2000 lety - odmítlo pomocnou ruku Boží a zůstalo hluché k hlasu vašeho Pána, který v tomto neomylně skutečném a pravdivém Božím slově oslovuje každého lidského ducha a vyzývá ho k zamyšlení, obrácení a zduchovnění. Tentýž hlas bude jednoho dne od každého z nás požadovat výpověď o tom, nakolik jsme se řídili jeho láskyplnými napomenutími a pokyny.

V díle "Kniha pravého života" je hlavním tématem duch, proto se toto slovo vyskytuje velmi často v různých spojeních. Co se rozumí pod pojmem "duch"? - V dnešním běžném používání a ve slovnících se slovo "duch" používá ve smyslu schopnosti myslet, tedy: mysl, intelekt, nápad, chytrost atd. - V současném učení i v Bibli má slovo duch jiný význam a Ježíš to jasně vyjádřil, když řekl: "Bůh je duch a ti, kdo se mu klanějí, se mu musí klanět v duchu a v pravdě" (Jan 4,24). Věčná živelná síla, Bůh, je čistý duch, bez formy - což však nevylučuje, že se ve zvláštních případech zjevuje svým dětem také v lidské podobě, jako Otec. Nejpodstatnější Boží vlastností je láska a Bůh, veden touto láskou, stvořil ze sebe další duchovní bytosti, aby jim mohl dávat svou lásku. Tito duchové, jiskry z Božího ducha, kteří měli v omezené míře stejné vlastnosti jako Bůh, vyplňovali nekonečný prostor, dokud se kvůli své pýše a neposlušnosti neoddělili od Boha a nebyli uloženi do hmotného těla, aby se mohli znovu vydat na cestu domů. Podstatnou součástí člověka je tedy jeho duch, jiskra božského ducha v něm. Stručně shrnuto:

Boží Duch = láska, moudrost a moc.

Lidský duch = Boží duchovní jiskra v člověku.

Duchové = prvotní andělští duchové i lidské duchovní bytosti, ať už jsou stále v hmotném těle (inkarnované), nebo mimo něj (disinkarnované).

Božská zjevení byla učiněna v Mexiku ve španělštině. Při překladu do němčiny byla věnována velká pozornost tomu, aby byl v každém případě zachován duchovní význam. Původní text byl do značné míry dodržen i při tvorbě slov a vět, proto někdy vznikly poněkud neobvyklé výrazy a větné konstrukce. Jen v poměrně málo případech bylo nutné zvolit volnější překlad, aby se našla příjemná forma vyjádření v němčině, ale duchovní smysl byl vždy věrně zachován.

Stručná vysvětlení, která se jeví jako nezbytná pro pochopení textu, byla doplněna jako poznámky pod čarou; doplnění textu v souladu s významem byla uvedena v závorkách. Delší poznámky pod čarou najdete jako poznámky v příloze knihy.

Překladatelé

Vysvětlivky pro lepší pochopení pokynů

I. Druhý příchod Krista v zrcadle biblických příslibů.

Předmluva překladatelů začíná stručnou větou: "Není to nic menšího než druhý příchod Pána jako Ducha svatého". Mnozí čtenáři očekávají vysvětlení tohoto výroku, které bude uvedeno níže. Od prvních počátků křesťanství se věřící zabývali druhým příchodem Krista a každá doba o něm měla své vlastní představy. I dnes na něj mají věřící různé, většinou zastřené názory, protože neumějí správně interpretovat symbolické obrazy příslušných biblických pasáží. Proto je nutné získat jasnost. Za tímto účelem chceme prozkoumat nepřesné a často fantaskní představy a porovnat je s příslušnými slovy Bible.

Rozšířený je následující názor: Podle něj se Pán zjeví před očima všech lidí na nebeských oblacích, čímž ho všechny oči uvidí současně; jeho příchod má být totiž jako blesk na obloze, který vše osvítlí a bude viditelný pro všechny lidi. - Může se to vůbec stát a odpovídají tyto představy prohlášením samotného Ježíše, jak nám je předali různí evangelisté?

Jak víme, Země je kulovitá, a už z tohoto důvodu je tato populární představa o této události fyzikálně nemožná, protože obyvatelé kulovitého světa nemohou vidět nebeský úkaz současně po celé zeměkouli.

Nejprve se podívejme, zda se z různých biblických odkazů nestane věrohodnější obraz této události, když slova prorocství přeložíme ze symbolických obrazů do našeho dnešního jazyka a pochopíme tak duchovní význam, který má být vyjádřen.

Pokud jde o čas druhého příchodu, Pán sice říká, že nikdo kromě Otce nezná den a hodinu, kdy k němu dojde (Mat 24, 36 + 42), ale uvedl různá znamení svého příchodu: falešní kristové a falešní proroci, války, mor, drahota, zemětřesení, rostoucí nevládnost a soužení, hrůzy a velká znamení na nebi, záplavy a silné bouře, hlásání evangelia po celém světě. - Všechna tato znamení se naplnila, a přesto věřící stále čekají na splnění zaslíbení.

V jednom podobenství Pán ještě přesněji naznačil čas a způsob svého návratu. Příkladně to ke kradnému vloupání zloděje v noci a dodal: . . "Syn člověka totiž přijde v hodinu, kdy se nenadějete" (Mat 24,44). Z tohoto

podobností jsou jasně patrné dvě věci: za prvé, že Jeho návrat se neuskuteční jako nadpřirozená nebeská podívaná, ale ve skrytu, nepozorován světem a celým křesťanstvem. A za druhé, že čas jeho příchodu bude také jiný, než se očekávalo.

Pán posiluje význam tohoto podobenství pro správnou představu o svém příchodu tím, že se o něm znovu zmiňuje ve svém Zjevení Janovi: "Hle, přicházím jako zloděj. Blahoslavený, kdo bdí a udržuje svůj oděv v pohotovosti. .. " (Zj 16,15).

V druhém podobenství o moudrém a zlém služebníkovi je dokonce naznačeno, zda je doba, kdy lidé očekávají jeho příchod v době jeho návratu, stanovena příliš brzy, nebo příliš pozdě. Ježíš v tomto podobenství říká:.... . "Řekne-li však ten zlý služebník ve svém srdci: 'Můj pán dlouho nepřijde...!', pak pán toho služebníka přijde v den, kdy na to nemyslí, a v hodinu, kdy na to nemyslí. .. "(Mat. 24, 48 + 50). To jasně ukazuje, že Pán přijde dříve, než křesťané obecně předpokládají.

Jakým způsobem by měl tento Pánův návrat, který se uskuteční v tichosti, probíhat? - U Matouše čteme: "Neboť jako blesk vychází od východu slunce (východ) a svítí, dokud nezapadne (západ), tak bude i příchod Syna člověka" (Mat 27, 27). - Každému by mělo být jasné, že se nemůže jednat o přirozený blesk, který vidíme fyzickými očima, protože jen v málo případech svítí blesk od východu na západ, ale sestupuje z nebe na zem. Význam musí být tedy jiný. - Vzhledem k tomu, že blesk je zářivý světelný jev na obloze a pojem světlo se v Božím slově často používá jako symbol duchovního poznání, je zřejmé, že tento "blesk" lze vykládat jako zjevení Kristova učení vycházející z duchovního nebe.

Proč začíná na Východě a končí na Západě? - Pán nám ve svém novém Slově říká, že tento obraz symbolizuje celek jeho učení lidstvu, které mělo svůj počátek v izraelském národě, tj. na Východě nebo na Západě, a mělo najít svůj komplexní závěr na Západě, v některé zemi západní polokoule, a také jej nyní našlo. (Duchovní zjevení v Mexiku) - Symbol blesku má také význam, že pro Něj byl časový úsek mezi dvěma časy zjevení jen krátkým okamžikem, který uplynul jako blesk na obloze. - Pro nás lidí je téměř 2000 let dlouhá doba, pro Boha je to jen okamžik věčnosti.

Následující verše Matoušova evangelia, jak se k nám dostaly, se zdají být v rozporu s tímto výkladem Kristova příchodu jako zjevení ve slovech, protože se v nich říká, že "slunce a měsíc" ztratí své světlo, "hvězdy" budou padat z nebe, na nebi se objeví "znamení Syna člověka" a pak se On sám zjeví "na nebeských oblacích" s velkou mocí a slávou.

Kdybychom výrazy v uvozovkách chápali v materiálním smyslu, jak je tomu obecně, zahalila by se země do tmy, na noční obloze by se zmateně proháněly

hvězdy nebo by na zem spadl déšť meteoritů, v tomto chaosu by se na obloze objevilo znamení a pak by se mezi nočními mraky zjevil sám Pán, aby soudil zděšený lid. Chápeme-li však biblická slova o Kristově návratu jako alegorický obraz duchovních procesů - a tak tomu musí být -, přináší zcela jiný vhled.

Omezme se na rozluštění symbolického pojmu "mrak". V Bibli se vyskytuje několikrát, ale většinou ne v přirozeném smyslu. Když synové Izraele procházeli pouští, "Hospodin šel před nimi ve dne v oblakovém sloupu..." a když bylo na hoře Sinaj vydáno Desatero, "oblak" znamená duchovní přítomnost Boha pro jeho lid. V jednom Danielově vidění se píše: "Viděl jsem v tomto vidění v noci, a hle, "na nebeských oblacích" přišel někdo jako Syn člověka ke Starému dnů a byl před něj přiveden. Dal mu moc, čest a království, aby mu sloužily všechny národy, lidé a jazyky. Jeho moc je věčná a nepomíne a jeho království nemá konce" (Dan 7, 13 + 14). Zde je pro duchovní zjevení Krista použit stejný výraz jako v popisu jeho příchodu v Matoušově evangeliu; kdo by však tvrdil, že jde o hmotné mraky, a ne o symbolické vyjádření duchovního zjevení Krista?

Lukášovo evangelium příznačně nemluví o "nebeských oblacích", ale o "oblaku" a slovo "nebe" zcela chybí: "A tehdy uvidí Syna člověka přicházet "v oblaku" s velikou mocí a slávou" (Lk 21, 27). Tento výraz jasně ukazuje, že nejde o pozemské mraky na obloze, ale že má být vyjádřena duchovní forma zjevení a že se Pán nezjeví hmotně - viditelně.

Biblická pasáž také hovoří o lidech, kteří vidí "Syna člověka". Mnozí křesťané to chápou doslova a věří, že uvidí Ježíše svými hmotnými očima, jak se snáší z nebe. - Probudila by Ježíšova fyzická podoba, kterou bychom viděli našimi hmotnými očima, víru lidstva v Něho nebo by ji posílila? - Vůbec ne. Kdyby Kristus sestoupil z nebe a byl viditelný fyzickými očima, viděla by to jen mizivá část lidstva. Zbytek lidstva, prakticky celé lidstvo, by nebylo svědkem tohoto jevu, a tak by se přesvědčivý účinek Kristova příchodu vůbec nedostavil. Opět by tedy záleželo na tom, zda bychom věřili těm několika málo očitým svědkům, nebo Jeho slovům, jinými slovy, situace by byla stejná jako před téměř 2000 lety.

V té době už Kristus žil viditelně mezi lidmi a jeho učení se nevěřilo - s výjimkou malé menšiny. A kdyby byl dnes viditelně mezi námi jako lidská bytost pro naše fyzické oči, věnovali bychom mu ještě méně pozornosti než před dvěma tisíci lety, protože dnes jsou lidé příliš zaměstnáni svým bojem o větší blahobyt nebo těžkými problémy s každodenním sháněním potravin, bojem o moc, intrikami a válkami. - Přesto ho lidé uvidí. Někteří, kteří jsou obdařeni duchovní tváří, uvidí Ježíše tak, jak ho viděli učedníci při proměnění na hoře Tábor. Ne jako důkaz Jeho přítomnosti - ten nepotřebují - ale jako odměnu za jejich víru a duchovní přípravu. - Ostatní pocítí ve svém nitru přítomnost Krista v jeho nových

zjeveních. Jejich duch jim svědčí o pravdivosti Jeho slova. - A ještě jiní, většina, se budou třást celou svou bytostí, až je postihne těžké navštívení, které musí přijít. Pak jim jejich svědomí objasní, že se jedná o zaslíbený návrat Krista v jeho neúprosné spravedlnosti. Tato zkušenost bude mnohem trvalejší, než kdyby jejich fyzické oči viděly "Syna člověka".

V Lukášově evangeliu po Ježíšově příslibu o jeho návratu na zem následují slova: "Ale až se to začne dít, vzhledněte a pozvedněte hlavy, protože se blíží vaše vykoupení" (Lk 21,28). Výraz "až se to začne dít" naznačuje, že se nejedná o náhlou "událost konce světa", ale o dlouhodobější proces, na který si mají lidé dávat pozor. O co v tomto procesu jde, osvětluje další Ježíšova zmínka o jeho příchodu: "Myslíte, že až přijde Syn člověka, najde i na zemi víru? (Lk 18, 8) Povaha otázky vyjadřuje negaci a naznačuje, že jeho druhý příchod se týká také hlásání pravdy, jeho učení o spáse, a že lidé budou mít opět možnost přijmout nebo odmítnout na základě své svobodné vůle a budou se - alespoň pokud jde o velkou masu lidí a jejich vedoucí představitele církve, vědy a státu - zpočátku chovat stejně nevěřičně a odmítavě jako v Ježíšově době.

V podobenství o hořčičném semínku (Lk 13, 18), které symbolizuje vznik Božího království na zemi, Pán poukazuje zejména na malost semínka, tj. na původně malý účinek jeho Slova ve světě, které je vrženo "do zahrady", tj. je sesláno z nebe na zem a stává se velkým "stromem" poskytujícím přístřeší a stín všem ptákům, tj. lidem, a tím základem Božího království na zemi. Stejný smysl pro postupný růst a pronikání Jeho slova do vědomí lidstva nacházíme i v následujícím podobenství o kvasu.

Nyní je třeba prozkoumat, co k našemu tématu říká apoštol Jan, Ježíšův nejoblíbenější učedník, který - jak dokazuje jeho evangelium - pochopil a předal učení svého Mistra tím nejhlubším a nejduchovnějším způsobem. Ve své řeči na rozloučenou Pán svým učedníkům říká: "Milujete-li mě, zachovávejte má přikázání. A já budu prosit Otce, a on vám dá jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal navěky: Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Ale vy ho znáte, protože zůstává s vámi a bude ve vás; nenechám vás sirotky, přicházím k vám" (Jan 14,1518).

Vzhledem k důležitosti tohoto zaslíbení pro své následovníky se k němu Ježíš ve své velké řeči na rozloučenou několikrát vrací: "Ale Utěšitel, Duch svatý, kterého pošle můj Otec v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl" (Jan 14,26). Zde se dozvídáme, že tento Utěšitel neboli Duch pravdy je Boží Duch svatý, který je "ve jménu" Krista poslán věřícím na zemi, aby je učil všemu a připomínal jim všechna Ježíšova učení.

Poté, co Ježíš znovu položil učedníkům na srdce své přikázání lásky a připravil je na nadcházející pronásledování, dává jim po těchto pronásledováních útěšné ujištění jako příslib: "Ale až přijde Utěšitel, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví. I vy budete svědčit, neboť jste se mnou od počátku" (Jan 15,26-27). "Ale říkám vám pravdu, je dobře, že jdu (k Otci). Neboť jestliže já neodejdu, Utěšitel k vám nepřijde, ale jestliže já odejdu, pošlu ho k vám" (J 16,7). Předpokladem příchodu Utěšitele jako Ducha pravdy je tedy Ježíšův návrat k Otci. To znamená, že tento Duch pravdy pochází od samotného Krista jako Božího "Slova" a On ho pošle od Otcova trůnu v jednotě s ním svým věřícím na zemi. Byl totiž také velkým svědkem Boží pravdy jako člověk, a proto před Pilátem vyznal: "Jsem král. Narodil jsem se a přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Kdo je z pravdy, slyší můj hlas" (J 18,37).

"Mám ti toho ještě hodně co říct, ale teď to nemůžeš unést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. Neboť on nebude mluvit sám od sebe, ale co uslyší, to řekne, a co má přijít, to vám oznámí. Ten mě promění, neboť z mého vlastního vezme a oznámí vám to. Vše, co má Otec, je moje. Proto jsem řekl: "On vezme z mého a oznámí vám to" (Jan 16,12-15).

Předchozími slovy Pán upozornil své učedníky na to, že ještě nejsou schopni unést všechnu pravdu, kterou jim má jako nositel zjevení od Otce předat. Proto je znovu odkazuje na své přicházející slovo zjevení jako Ducha pravdy, který je pak seznámí se všemi pravdami. Jako "Slovo" bude stejně jako na zemi hlásat jen to, co přijme v jednotě s Bohem Otcem jako božskou pravdu a moudrost od Něho a co přesto není nic cizího, pouze předávaného, ale pochází z Jeho vlastního ducha. Přitom "promění" svůj život a učení jako Syn člověka, Ježíš, a vnese do něj světlo a jasnost, protože tento Duch útěchy a pravdy je Slovo samotného jediného Božského Ducha, proto je také "Duchem svatým".

Jak vidíme z předchozích citátů, Nový zákon nám poskytuje množství odkazů a vysvětlení o "druhém Utěšiteli", "Duchu svatém", "Duchu pravdy", kterého Otec pošle svým dětem po Ježíšově návratu k Otci. Bible také uvádí, že se tak stalo, když byl na učedníky vylit Duch svatý. Mezi věřícími se často objevuje názor, že tím byla zaslíbení zcela naplněna a lze je považovat za dokončená. Je však tento názor správný? - Musíme si uvědomit, že všechna Ježíšova slova a zejména jeho zaslíbení se netýkala pouze přítomnosti nebo bezprostřední budoucnosti, ale že jejich duchovní význam je aktuální i pro pozdější dobu. Vylití Ducha svatého na Ježíšovy učedníky, na jejich pozdější spolupracovníky a spoluvěřící a následně na několik vyvolených bylo - navzdory svému velkému významu - jen skromným začátkem, jakoby předzvěstí toho, co mělo přijít. Při takzvané letniční události byl pokryt jen malý okruh, ale dokonalé naplnění se

musí týkat celého izraelského národa, jak prorokoval už prorok Joel: "A potom vyliji svého Ducha na všechno tělo a vašim synům a dcerám se budou zdát sny a vaši mladíci budou vidět vidění." (Mt 26,12). (Joel 3,1) - Co bylo tehdy budoucností, je od roku 1866 přítomností. Duch pravdy je nyní mezi námi. Ale jak málo lidí je již vnitřně připraveno a schopno plně působit v moci Ducha svatého, i když do sebe tohoto Ducha pravdy přijali! "To jsem vám řekl v 'přísllovích' (v obrazném jazyce). Ale přichází čas, kdy k vám už nebudu mluvit 'přísllovími', ale budu vám svobodně zvěstovat o svém Otci" (Jan 16,25). Tím Pán potvrzuje, že jeho jazyk je obrazný jazyk plný symbolů a duchovních souvztažností pozemských hmotných věcí a procesů s věcmi a procesy duchovní povahy. Ale přijde čas - a to může být jen čas Jeho příchodu jako Ducha útěchy, pravdy a svatosti - kdy bude neomylně hlásat Svého Otce svým vlastním v jejich tehdy rozvinutějším světě jazyka a pojmů, takže hádání myslí o pravém významu jazyka obrazů jednou provždy skončí. Bojácní křesťané, kteří v každém duchovně pokrokovém zjevení vidí podvod, a křesťané se jmény, kteří nechtějí být rušeni ve své duchovní pomalosti, budou poukazovat na Ježíšova varování před falešnými Kristy, a tak se budou snažit lidi odradit od přijetí tohoto nového Božího slova. Měli by si však uvědomit, že právě v době falešných Kristů a falešných proroků, kterých bylo a je stále dost, je zaslíben i "skutečný" Kristus se svým novým Slovem. Nezkoumané nebo předpojaté odmítání všeho, co je nové a neodpovídá vlastním představám a zájmům, proto musí nevyhnutelně vést k odmítnutí Krista při jeho druhém příchodu! Proto vážné napomenutí: Všechno zkoušejte, ale co je dobré, to si ponechte.

Na závěr této studie si připomeňme Kristův list v jeho duchovním zjevení apoštolu Janovi, který je podle svého znění adresován křesťanským církvím v Malé Asii, ale ve svém pravém významu je výzvou křesťanským církvím během sedmi po sobě jdoucích vývojových epoch. Poslední epochu symbolizuje sbor v Laodiceji, v němž můžeme rozpoznat současné církevní organizace křesťanského typu, které ustrnuly v kultu. Pán jí říká: "Znám tvé skutky, že nejsi ani studená, ani horká. Ó, že ti byla zima nebo teplo! Ale protože jsi vlažná a ani studená, ani horká, vyvrhnu tě ze svých úst." (Zj 3,15 + 16) - Jak výstižná charakteristika dnešního jména a zvykového křesťanství! "Říkáš: 'Jsem bohatý, mám dostatek a nic nepotřebuji,' a nevíš, že jsi ubohý, bídný, chudý, slepý a holý. Radím ti, abys ode mne koupil zlato přečištěné ohněm, abys zbohatl, a bílé roucho, abys byl oblečen a nebyla zjevná hanba tvé nahoty, a pomaž si oči mastí, abys viděl." (Zj 3,17.18) - Křesťané si myslí, že mají všechno a nepotřebují žádné další zjevení Krista. V Jeho očích jsou však duchovně ubozí, bídní, slepí a nazí, a proto jim radí, aby si od Něho opatřili zlaté a bílé roucho nefalšovaných božských pravd spásy.

Měli by si také potřít oči, které jsou slepé k pravdě, mastí. - Trestám a kárám ty, které miluji. Budte tedy pilní a čiňte pokání" (Zj 3,19). Navzdory přísnému pokárání Pán své děti neodmítá. Miluje je, zvláště ve velkých zkouškách a návštěvách, které přišly a přijdou na lidstvo, protože nás mají vést k pokání a obnově.

"Hle, stojím u dveří a klepu. Uslyší-li kdo můj hlas a otevře dveře, vejdu k němu a budu s ním obcovat a on se mnou. (Zj 3, 20) - On neotevívá dveře, ani své děti nenutí. Ale ti, kdo naslouchají Jeho hlasu, který je slyšet znovu, a otevírají dveře svého srdce, zažívají nejtěsnější spojení ducha s duchem se svým Pánem.

Snažili jsme se pomoci kritickým pochybovačům - ovšem dobré vůle - pochopit Kristův návrat. V předchozím textu jsme uvedli, že se nevrátí uprostřed velkolepé nebeské události, ani se nevrátí fyzicky viditelným způsobem. Také jsme si uvědomili, že velké zástupy si Jeho příchodu nevšimnou, protože přichází jako zloděj v noci: nečekaně a tiše duchovními prostředky. Z toho plyne jeho výzva: Bďte a modlete se, abyste tento významný a důležitý čas nepromarnili. Nebuďte jako pět pošetilých panen z podoběnství, které nechaly vyschnout olej ve svých lampách - symbolu víry, lásky a naděje - a proto nemohly v duchovní půlnoční temnotě přivítat ženicha přicházejícího v radostném poznání a nakonec přišly na svatbu pozdě.

II. Tři časy a sedm pečetí

Velká část Božích dětí po svém duchovním stvoření odpadla od svého Stvořitele zneužitím své svobodné vůle a neposlušností. Tím se odsoudili k věčnému odloučení od Boha, tj. ke smrti. Bůh však ve své nezměrné lásce umožnil svým dětem návrat do jejich duchovního domova. Cesta k němu však byla velmi dlouhá, obtížná a bolestivá. Proto je nenechal samotné, ale zjevil jim mocné učení, s jehož pomocí mohli krok za krokem znovu získat ztracený duchovní ráj. Plán výuky a výchovy byl rozdělen do tří velkých období, která jsou zase rozdělena do sedmi vývojových stupňů, jež odpovídají sedmi pečetím Knihy života v Janově Zjevení.

Tříkrát

Poprvé.

Na počátku první éry mohl Bůh ještě duchovně komunikovat se svými dětmi prostřednictvím některých vyvolených. Slyšeli jeho duchovní hlas, který je vedl. Když se však toto spojení v důsledku rostoucího materialismu jeho dětí ztratilo, hledal Bůh prostředníka. Vybavil si člověka, skrze něhož se mohl sdělit svému

lidu. Mojžíš byl vyvoleným nástrojem, jehož prostřednictvím vyhlásil Desatero, které mělo dát návod k životu nejprve izraelskému lidu a později celému světu. Mojžíš s Desaterem a podrobnými pokyny symbolizuje první čas, kdy se Bůh zjevil svým dětem jako Stvořitel, jediný Bůh, ve své neúprosné spravedlnosti (Bůh Otec Trojice).

Podruhé.

Když se naplnil čas, poslal Bůh svého jednorozeného Syna. Boží Duch se v Ježíši stal člověkem a přebýval mezi lidmi. Ve svém učení zjevil božskou lásku a svým životem a obětní smrtí dal lidstvu dokonalý příklad; byl tedy božským Mistrem, který naplnil Desatero přikázání první éry skrze lásku, jež našla své nejvyšší vyjádření na kříži, když se obětoval za lidstvo. Ježíš symbolizuje druhou éru (Bůh Syn Trojice).

Potřetí.

Ježíš nemohl během svého pobytu na zemi zjevit vše, protože lidstvo na to ještě nebylo připraveno. Oznamil však, že Otec pošle Utěšitele, Ducha svatého. Tento třetí čas uvedl Eliáš, jehož Duch osvětil nástroj určený Bohem. Byl to prostý muž jménem Roque Rojas; stejně jako Jan Křtitel byl předchůdcem, aby se Boží Duch svatý, Duch pravdy, mohl projevit mezi lidmi. V roce 1866 prohlásil Duch Eliášův prostřednictvím svého prostředníka Slova: "Já jsem Eliáš, prorok první éry, ten z proměnění na hoře Tábor; připravte se...". Posluchači, kteří měli dar duchovního vidění, tehdy viděli Ježíše, Mojžíše a Eliáše, jak to zažili učedníci při Ježíšově proměnění na hoře Tábor. To je potvrzením tří velkých epoch a Eliáš symbolizuje třetí dobu, v níž Duch pravdy komunikuje, neboli: návrat Krista v Duchu (Bůh Duch svatý Trojice).

Bůh dává svá zjevení v dokonalém pořadí: učení o lásce nám bylo dáno skrze Ježíše (podruhé) poté, co jsme již dostatečně poznali Boží spravedlnost (poprvé). A tak budeme schopni přijímat učení pravdy a moudrosti do té míry, do jaké budeme naplňovat učení lásky (Třetí čas).

Sedm pečeti

"Kniha života" se sedmi pečetěmi, známá ze Zjevení Janova, obsahuje dějiny lidstva, jak je předvídal Bůh. Je rozdělena do sedmi hlavních kapitol, z nichž každá má zvláštní pečeť. Tyto pečete Kristus uvolnil, aby světlo obsažené v příslušné kapitole Knihy života, Boží vůle a vzdělávací plán, mohlo působit a uskutečnit se v lidském světě. Tím je hlavní učení příslušného duchovního stupně vývoje lidstva symbolizováno symbolickou událostí jednoho z Božích vyvolených jako vůdce a

vzor této epochy i všech pozdějších dob. - Od počátku třetího věku byla "kniha života" otevřena u šesté pečeti.

První pečeť: Oběť

Pán nám ve svém novém Slově říká: "První z těchto stupňů duchovního vývoje ve světě symbolizuje Ábel, první Otcův služebník, který přinesl Bohu svou oběť smíření. Je symbolem oběti. Povstala proti němu závist." (U. 161, 54)

Ze 4. kapitoly knihy Genesis víme, že Kain a Ábel přinesli Bohu zápalnou oběť. Na Ábelův dar pohlížel Bůh milostivě, protože byl dán s nevinným a čistým srdcem. Kainovo však Bůh odmítl, protože Kain neměl čisté srdce. To Kaina velmi rozzlobilo a ze závisti a nenávisti zabil svého bratra Ábela. Hluboký smysl tohoto biblického vyprávění však spočívá v tom, že Ábel - kromě hmotné zápalné oběti - přinesl Bohu také duchovní oběť svých pozemských lidských vášní. Proto bylo jeho srdce nevinné a čisté. Toto očistění jeho bytosti je tedy samotným symbolem oběti. Souhrnně můžeme říci: První pečeť znamená, že máme obětovat své hříšné vášně, že duch převládne nad hmotou a že tím dosáhneme duchovního spojení s naším nebeským Otcem.

Druhá pečeť: Víra

Symbolizuje ji Noe. Lidé nedbali na učení první pečeti, ale zneužitím své svobodné vůle se nechali ovládat zlými vášněmi materialismu. V Genesis 6,3 a násl. čteme: "Tehdy řekl Hospodin: Lidé už nebudou trestáni mým duchem, neboť jsou tělem. Dám jim ještě sto dvacet let. . Když však Hospodin viděl, že zloba lidí na zemi je veliká a že všechny myšlenky a skutky jejich srdcí jsou zlé až na věky,řekl: "Vyhladím ze země lidi, které jsem stvořil." Noe však našel milost v Hospodinových očích... . Noe byl zbožný a bezúhonný muž a ve své době žil zbožným životem. . . "

Lidé pohrdli Božím varováním a nevěřili lhůtě, kterou jim Bůh stanovil, aby se napravili. Věřil jen jeden: Noe. Hospodin si ho vybral jako svůj nástroj, aby po potopě začal znovu s novým lidstvem. - Bylo zapotřebí silné víry, aby bylo možné splnit všechny Boží příkazy, které byly v té době také zcela mimořádné, a lidé se jim proto smáli. Noe však důvěřoval svému Bohu a jednal tak, jak mu bylo přikázáno. Víra byla pro Noema nejen doslova, ale i duchovně spásnou archou a dodnes je víra spásnou silou pro každého věřícího. Náhoda není ani to, že Abraham, další velký hrdina víry, žil právě v době druhé pečeti.

Třetí pečeť: Duchovní síla

Symbolizuje ji Jákob. Bůh dal Jákobovi duchovní jméno "Izrael", což znamená "silný". Jákob neboli Izrael se ve svém životě setkal s mnoha protivenskými a nebezpečnými, kterými ho Bůh zkoušel, ale které dokázal překonat díky duchovní síle, která v něm byla. Stal se pro lidi symbolem duchovní síly, kterou musíme získat, abychom dokázali trpělivě snášet a odevzdaně snášet zkoušky, které nám Bůh posílá. Díky výše zmíněným duchovním vlastnostem si ho Bůh vyvolil za praotce izraelského lidu, neboť z jeho 12 synů vzešlo 12 kmenů. Jehova skrze něj také mohl dát najevo velké duchovní zjevení.

Ze Starého zákona známe příběh známý jako "žebřík do nebe" (Genesis 28,10 a násl.): Jákob viděl ve snu žebřík, který stál na zemi a sahal až do nebe, a Boží andělé po něm vystupovali a sestupovali. Na vrcholu žebříku stál Pán. Bůh tak v symbolických obrazech ukazuje vývoj ducha. Náš duch musí být stále zralejší a čistší, abychom mohli postupně stoupat. Můžeme si uvědomit, že není možné, aby náš duch dosáhl čistoty potřebné k výstupu po žebříku, dokud nejsme s Bohem v jediném lidském životě, takříkajíc na první pokus. Je třeba mnoha pokusů, mnoha inkarnací, abychom pokaždé vystoupali o několik stupňů výš, podle toho, jak je náš duch vyspělý. Pán nás přitom nabádá, abychom se na žebříku nezastavovali, tj. abychom neustále postupovali ve svém duchovním rozvoji, protože jinak budeme bránit těm, kteří přijdou po nás, v jejich duchovním rozvoji. - Boží andělé sestupující po žebříku jsou vyspělí duchové světla, které Pán posílá dolů, aby pomáhali vystupujícím. Opět se zde vyjadřuje, že Bůh nás na cestě domů k němu nenechává samotné, ale nabízí nám svou pomoc.

Cestou k dosažení kvality třetí pečeti je dbát na učení předchozích dvou: pouze skrze obětování nižších vášní a skrze neochvějnou víru může Bůh způsobit, že jiskra ducha, která v nás žije, se stane velkou silou.

Čtvrtá pečeť Zákon

Symbolizuje ji Mojžíš. Bůh si ho vyvolil, aby osvobodil izraelský lid z egyptského otroctví, a jeho prostřednictvím dal lidem Desatero a mnoho příkazů, které lidem zprostředkovaly Boží vůli. Desatero se stalo základem všech lidských zákonů, a kdyby bylo věrně dodržováno, lidstvo by se vydalo dobrou cestou: cestou pravého uctívání Boha, spravedlnosti, řádu a úcty k bližnímu. Ale nedodržování Božího zákona, tedy neposlušnost člověka vůči Boží vůli, přivedlo lidstvo na pokraj propasti.

Pátá pečeť: Láska

Představuje ji Ježíš. V něm se Bůh z lásky k nám stal člověkem. Jeho život byl dokonalým příkladem a jeho učení jediným oslavením lásky, která našla své nejvyšší naplnění, když za nás položil svůj život. Proto mohl své učení shrnout do slov: "Nové přikázání vám dávám, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás, abyste se i vy milovali navzájem" (Jan 13,34). A v tomto novém přikázání lásky je skutečně obsažen celý zákon. Jeho dodržování do posledního důsledku přinese na tuto zemi duchovní Boží království. Na onom světě se tak již děje, protože láska je předpokladem a základem duchovního království.

Šestá pečeť: Moudrost

Šestá pečeť je symbolizována - jako předehra a přípravná fáze třetí éry - Eliášem, starozákonním prorokem a velkým bojovníkem, který po splnění svého poslání odjel do nebe na "ohnivém voze" (2 Kr 2,11). Toto obrazové znázornění nám ukazuje, že Eliášův duch je světlem naplněný Boží bojovník. Tento cherubín

Podle Ježíšova svědectví se Duch svatý vtělil také do Jana Křtitele (Mt 11, 7-14), který připravoval srdce, aby do nich Ježíš mohl vložit své učení. On také připravil cestu Pánu v naší době při Jeho duchovním návratu a jako mocný andělský kníže předává všem duchům a světům světlo Ducha svatého, Boží moudrost, která vychází z otevřené šesté pečeti neboli kapitoly Knihy života, jejíž učení a zjevení dal sám Pán prostřednictvím vybraných nástrojů poznat až do roku 1950. Čas šesté pečeti tím však neskončil. Světlo šesté pečeti bude na lidstvo svítit tak dlouho, dokud nepozná zjevení Krista při jeho druhém příchodu a neoduševní se. Navštívení, k nimž dochází ve stejnou dobu, podpoří tento vývoj, aby duchové mohli přijmout Boží pravdu a moudrost. Tímto způsobem bude lidstvo připraveno na sedmou pečeť.

Sedmá pečeť: dokončení

Sedmou pečetí je dokončeno dílo vykoupení, stejně jako bylo sedmého dne - obrazně řečeno - dokončeno stvoření. Duch prošel dlouhou a strastiplnou cestu a je opět v nejužším společenství se svým Otcem od Ducha k Duchu. Neposlušný syn se vrací domů do Otcova domu, přemohl sebe i svět. - Symbolem sedmé pečeti je sám Nebeský Otec, který bude konečně dosaženým cílem této obtížné cesty rozvoje a očisty duchů. Sedmá pečeť ještě nebyla otevřena. Možná, že díky své duchovní vyspělosti je jednomu nebo dvěma duchům již dopřána malá předzvěst toho, co přinese sedmá pečeť. Pro celý Izrael a pro celé lidstvo však budou muset ještě přijít a odejít generace, ještě uplyne mnoho let zkoušek, ještě

mnoho slz bude muset očistit srdce, dokud nenastane ten nejkrásnější čas pro všechny: čas stálého společenství s Otcem.

III. izraelský lid

V učeních Pán často mluví o "izraelském lidu", "mém lidu" nebo prostě o "lidu". To se v žádném případě netýká mexického národa, uprostřed kterého se shromáždění konala. Znamená to stát Izrael? - Ne. Abychom se vyhnuli omylům, podáváme zde stručné vysvětlení o původu jména "Izrael" a o tom, kdo je ve zjeveních oslovován "lid Izraele".

Znalec Bible zná příběh ze Starého zákona, podle kterého Jákob v těžké životní situaci zápasil v noci s "mužem", dokud se nerozednilo. "Muž" ho nemohl přemoci a nakonec řekl: "Už se nebudeš jmenovat Jákob, ale Izrael, protože jsi bojoval s Bohem i s lidmi a podlehl jsi." Bůh obnovil Jákobovi svůj slib: "Tvé símě bude jako prach země a budeš rozprostřen k večeru a k jitru, na sever i na jih a skrze tebe a tvé símě budou požehnány všechny rody země." - Izrael je duchovní jméno a znamená "silný". Měla se stát silným duchovním společenstvím zahrnujícím celý národ, početným a silným izraelským národem. Bůh dal lidu zaslíbenou zemi, aby v ní mohl žít v míru a prohloubit duchovní spojení s ním. Podle smlouvy uzavřené s Bohem však bylo podmínkou, aby hlásal pravou bohoslužbu jediného Boha a pravdu jeho učení všem národům země, tedy aby byl kněžským lidem.

Starý zákon barvitě líčí vývoj izraelského lidu v průběhu staletí. Brzy se v něm projevil rozdělení: na jedné straně malá skupina, kterou chceme nazvat duchovním Izraelem, protože udržovala duchovní kontakt s Bohem a z jejího středu vzešli moudří vůdci lidu a velcí proroci. Na druhé straně většina, kterou budeme nazývat materialistickým Izraelem, protože využívala božského požehnání velké moudrosti, vytrvalosti a hnací síly výhradně k získání moci a bohatství. Tato neposlušnost vůči smlouvě uzavřené s Bohem často přinášela izraelskému lidu těžké zkoušky, které si sám zavinil, protože jeho bohatství, moc a pýcha prakticky vyzývaly sousední státy k válce proti němu. V soužení a tísní lidé volali ke svému Bohu, ale pokání trvalo jen do té doby, než získali svobodu a zbohatli.

Během mnoha zkoušek žila menšina duchovního Izraele nepozorovaně, ale plná víry a naděje v Mesiáše. Proto se mohl v Ježíši stát člověkem uprostřed nich, aby znovu upozornil svůj lid na své duchovní poslání mezi národy a připravil je na něj. Duchovní Izrael ho následoval a rád naslouchal jeho slovu. Většina, materialistický Izrael, si Ho téměř nevšimla a oficiální církev Ho rozhodně

odmítala. Očekávali silného muže, mocného bojovníka, který zlomí vládu Římanů a vzbudí pozemský, slavný a nepřemožitelný Izrael. Mesiáš však byl pokorný a prohlásil: "Mé království není z tohoto světa." Jejich zklamání bylo tak velké, že ho odsoudili jako agitátora a rouhače a nechali ho ukřižovat. - Tak došlo k události nesmírného významu: k viditelnému oddělení duchovního a materialistického Izraele.

Duchovní Izrael se shromáždil kolem apoštolů a v malém zástupu brzy dožrálo poznání, které apoštol Petr vyjádřil slovy: "Nyní jsem se s pravdou naučil, že Bůh nehledí na člověka, ale na všechny druhy lidí, kdo se ho bojí a jedná správně, je mu milý." Apoštol Petr si uvědomil, že Bůh je milý. - Do duchovního Izraele tedy nepatří jen Židé, ale ze všech náboženství a národů ti, kdo věří Kristovým slovům a jednají podle nich, neboť jde o duchovní společenství, a proto není vázáno na národy.

Materialistický Izrael ve své fanatické snaze setřást římskou nadvládu utrpěl těžkou válečnou porážku a po zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l. přestal být národem a Židé byli rozptýleni po celém světě. Na materialistický Izrael dopadl strašlivý soud kvůli jeho neposlušnosti vůči božským zákonům a odmítnutí Mesiáše. Ježíšovo proroctví se neúprosně naplnilo při pohledu na velkolepý jeruzalémský chrám: "Amen, pravím vám, nezůstane tu kámen na kameni, který by se nerozbil." A znovu: "Jeruzaléme, Jeruzaléme, ty, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo jsou k tobě posíláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod svá křídla, a ty jsi nechtěl! Hle, tvůj dům ti zůstane opuštěný." - V průběhu následujících staletí byli všude nevídanou menšinou, která musela snášet útlak, ponižování a strádání.

Nyní, téměř 2000 let po těchto hrozných událostech a z nich vyplývajícím viditelném rozdělení na duchovní a materialistický Izrael, však opět dochází k nepředstavitelně významné změně. Duchovní Izrael, který byl jako sotva zatelná menšina mezi národy země slabou, málo vlivnou skupinou, se probouzí a shromažďuje. Kristus při svém duchovním návratu promlouvá k "Izraeli podle Ducha". Nyní sjednocuje všechny "rozptýlené kmeny Izraele", aby je vybavil svým Duchem a poslal je do boje, dokud nedosáhnou spásy a oduševnění lidského rodu. Návodem k tomu jsou nová Kristova zjevení, která jsou shromážděna ve 12 svazcích "Knihy pravého života".

Na druhé straně máme materialistický Izrael. Její pouť byla dlouhá a strastiplná od chvíle, kdy ze svého lůna vyhnala Toho, který jí nabídl své království jako nové dědictví. Doba nejtěžšího útlaku je však pryč, zbohatla a díky penězům má velký vliv. Stala se silnou a hrdou, nacionalistická větev se opět usadila jako národ, probudily se staré náboženské tradice. Věří, že plní zákony

Jehovy a Mojžíše, ale ve skutečnosti stále uctívá zlaté tele. Je daleko od pochopení a plnění svého duchovního poslání. To nelze chápat jako jednostranné obvinění Židů nebo izraelského národa; všechny národy země - snad s výjimkou malých menšin - jsou zhmotněny a "tančí kolem zlatého telete". - Pokud je v tomto výkladu zvláště zmíněn materialistický Izrael, je to proto, že tento traktát pojednává o duchovním a materialistickém Izraeli a konstatuje, že tento Izrael - zatím - neplní úkol, který mu určil Bůh, být kněžským lidem mezi národy země. Nechtěně se ptáme sami sebe: co bude dál? - Nesmíme zapomínat, že Bůh dal izraelskému lidu velké sliby a nikdy je neporuší. Přitom si však musíme uvědomit, že zaslíbení požehnání, která Bůh dal Jákobovi ohledně jeho potomstva, se týkají ducha, stejně jako pozdější Jákobovo jméno Izrael je již duchovním jménem. Je omyl domnívat se, že zaslíbení se týkají hmoty, tj. kmene nebo současného stavu Izraele. Kdyby tomu tak bylo, pak by v něm stále vystupovali proroci a Boží poslové. - Přejde však čas, kdy se nyní ještě materialistický Izrael spojí s duchovním Izraelem a oba opět vytvoří jednotu, jeden izraelský lid. Kdy se tak ale stane? - Až se materialistický Izrael zřekne peněz, moci a pýchy a uzná nová zjevení Páně - což bude pravděpodobně možné až po dalším nejtěžším navštívení - a se slzami bolesti zvolá: Ježíš byl Mesiáš a Kristus je i pro nás "cesta, pravda a život".

Pokyn 1

- 1 Na počátku času jsem jako Otec přikázal člověku, aby konal dobro. Lidé se však odvrátili od Božích přikázání, propadli modloslužbě a dopouštěli se proti Mně ohavných činů. Silní zvítězili, slabí byli poraženi a muž si vzal ženu za otrokyni. Proto bylo nutné dát Mojžíšovi na hoře Sinaj Desatero Zákona. Tento zákon obsahoval přikázání, kterými se měl řídit izraelský lid. S nimi mu bylo řečeno: Kdo zabije, odnese si stejný trest. Kdo krade, vrátí svému bratru. Kdo činí zlo, zaplatí oko za oko a zub za zub.
- 2 Blížila se druhá éra a já jsem přišel, abych mezi vámi přebýval v Ježíši, a řekl jsem vám ve svém Slově: "Je-li někdo udeřen do pravé tváře, nastav i levou. Odpusťte svým nepřítelům." A ve Třetím čase, v němž se nacházíte, jsem vám přišel říci: Co byste dělali, kdyby vrah vašeho otce, pronásledovaný lidskou spravedlností, zaklepal na vaše dveře a prosil o pomoc? - Poskytněte mu ochranu. Budete-li takto jednat, dokážete, že jste dosáhli duchovního rozvoje, který vám umožní naplnit božský zákon vašeho nebeského Otce, který vám přikazuje: Milujte se navzájem, oživujte duchy, kteří zemřeli, pro život milosti, neboť každý duch bude uzdraven.
- 3 Dnes přicházím, abych promluvil k vašemu duchu a zjevil vám obsah Sedmi pečetí, knihy vaší historie, proroctví, zjevení a spravedlnosti.
- 4 To já jsem vám přišel říci, že nyní žijete v době, která patří šesté pečetě.
- 5 Rok 1866 je počátkem této doby světla. Poslal jsem Eliáše, aby zvedl závoj tajemství a zahájil čas Mého zjevení jako Ducha Svatého mezi lidmi. Eliáš osvětlil muže, kterého jsem vybral jako zvěstovatele. Byl to onen vyvolený, který se jmenoval Roque Rojas a který z ducha do ducha slyšel hlas proroka, jenž mu v Mém jménu přikazoval, aby svolal a shromáždil své bratry*, protože božské zjevení bylo připraveno osvětlit osudy lidstva. Roque Rojas, mírný a pokorný jako beránek, poslechl duchovní hlas a odpověděl: "Staň se mi vůle mého Pána."
Viz poznámka 1 v příloze
- 6 Roque Rojas shromáždil skupinu mužů a žen plných víry a dobré vůle a tam, v lůně svých prvních shromáždění, se Eliáš zjevil skrze mysl posla a řekl: "Já jsem prorok Eliáš, ten z proměnění na hoře Tábor." A tak se stal prorokem. Svým prvním žákům předal první učení, zároveň jim oznámil věk oduševnění a prorokoval jim, že brzy přijde paprsek Božského Mistra, aby se sdělil svému lidu.
- 7 Jednoho dne, když bylo skromné shromaždiště Roque Rojase plné stoupců, kteří uvěřili slovům tohoto muže, sestoupil Eliáš, aby osvětlil mysl svého mluvčího, a inspirován Mnou pomazal sedm z těchto věřících, kteří měli představovat nebo symbolizovat sedm pečetí.

- 8 Později, když nadešel slíbený okamžik Mého zjevení, jsem zjistila, že z oněch sedmi vyvolených jen jedna bdí v očekávání příchodu čistého Manžela, a to srdce Damiany Oviedo, panny, jejíž mysl jako první přijala světlo Božského paprsku jako odměnu za svou vytrvalost a přípravu.
- 9 Damiana Oviedo představovala šestou pečeť. To byl další důkaz, že světlo šesté pečeti je tím, které osvětluje tuto éru.
- 10 Ve Druhé éře jsem našel ženského lůno, mateřské lůno, a v současné době jsem spočinul v čistém a cudném srdci Damiany Oviedo. Její panenské lůno bylo pro lid Izraele jako lůno matky a jejím prostřednictvím jsem připravil vůdce*, "hlasatele" a "dělníky"**. Přivedl jsem ji na práh stáří a řekl jsem jí: "Ty, která ses vztyčila jako pramen lásky a zapálila jsi v srdcích pochodeň víry, odpočívej.
- * Vedoucí komunit
** Na základě Ježíšova podobenství o "dělnících na vinici".
- 11 Požádala Mě, abych jí dovolil přijít v duchu pracovat, protože horlivě bdí nad Mým Zákonem a nechce, aby byl poskvrněn, a Já jsem jí to dovolil.
- 12 Zároveň jsem jí dal další úkol tím, že jsem jí řekl: Damiano, není Mou vůlí, aby se kalné vody mísily s křesťálově čistými. Buďte po pravici vedoucích, aby v nich denně rostla pochodeň víry. Vychutnejte si a osvěžte se v těchto lidech z místa, kde se nacházíte. Pohleďte na zástupy, které vás milují a poznaly Mě. Sledují stopu, kterou jste jim zanechali. Hle, pochodeň stále hoří. Mistr řekl: Kdo rozsévá lásku, sklízí lásku, kdo rozsévá světlo, sklízí světlo. Snažili jste se připravit mysl nositelů hlasu* a očistit cesty Mých vyvolených; hle, toto je vaše semě.
- jako zprostředkující orgán
- 13 Vpravdě vám říkám, lidé: Damiána je čistá panna, která přišla ve třetí éře jako zástupkyně Marie, aby vám poskytla něhu a pohlázení. Blahoslavené jsou panny, které následují tuto cestu, neboť je zahrnu svou milostí. Mým božským přáním je proměnit vás všechny, kteří jste Mými dětmi, v Mé učedníky, neboť se blíží okamžik Mého odchodu a Já vás chci zanechat jako mistry mezi lidmi.
- 14 Kráčejte pevným krokem, abyste dosáhli cíle své cesty a stali se silnými na zemi díky své pokoře a vstřícnosti.
- 15 Materialističtí lidé této doby mě také volali. Můj hlas v nich našel duchovní odezvu a Mistr jim dal hojnost pokoje; oni sami, ačkoli jsem s nimi, Mě nechtěli přijmout a chtěli zasít semena jiného druhu.
- 16 V této chvíli vás přijímám a dávám vám Svou Bytost a Svě Světlo, na které jste tolik čekali. Neodsuzujte své bratry, kteří sešli z cesty pravdy, protože nevíte, zda zítra také nesejdete na jiné cesty. Chráním vás před zblouděním a dávám vám mléko a med.

- 17 Dnes vám přicházím znovu říci Své Slovo, abych vám připomněl učení z minulosti. Nepřišel jsem vám však připomínat svaté přijímání v podobě, v jaké ho Ježíš symbolizoval ve druhé době s chlebem a vínem ze země. Doba, kdy vám byl nabízen hmotný chléb jako náhrada za Mé slovo, je pryč. Mé Slovo je dnes chlebem a jeho božský význam je svatým vínem, které vám v každém okamžiku duchovně nabízím.
- 18 Přiblížte se, přiblížte se, to je má vůle. Dejte pravdu tomu, kdo se živí troskami. Přiveďte ke Mně nevěřící a nechte zmizet neshody a rozkoly, aby se Chléb věčného života dostal ke všem Mým dětem, neboť Má Láska vás přišla zachránit, když jste byli na pokraji pádu. Jako záchranné lano v bouři tě zachraňuje můj Duch naplněný milosrdenstvím.
- 19 Kdykoli jste si mysleli, že jste v hodině zkoušky opuštěni, dal jsem vám pocítit svou přítomnost, abych posílil vaši víru.
- 20 Tehdy tvé rty zmlkly a už se chystaly rouhat a vyčítat mi: "Pane, proč dovoluješ, aby mi ubližovali moji vlastní bratři, když říkáš, že jsem tvůj vyvolený?"
- 21 Ó děti, které jste se ještě nerozhodly stát se mými učedníky, ačkoli jsem řekl: Blahoslavený, kdo se trápí a ukazuje se silný ve zkoušce, odpouští svému bratru a žehná mému jménu, neboť z jeho bytosti vyjde světlo, které obrátí i toho, kdo zapřel mé učení.
- 22 Každý dobrý skutek najde svou odměnu, kterou však nedostane na zemi, ale až na onom světě. Kolik lidí by si však chtělo užívat této blaženosti zde na zemi, aniž by věděli, že ten, kdo pro svůj duchovní život nic nedělá, bude bez zásluh, až do něj vstoupí, a jeho výčitky svědomí pak budou veliké.
- 23 Mé učení postupně přiměje lidi, aby pochopili podstatu či smysl života, a pak bude tento krátký pozemský kurz využit ve prospěch ducha. K tomu je však třeba, abyste si navzájem odpouštěli, aby mezi lidmi vzešlo světlo a pokoj.
- 24 Jestliže však ani vy, moji učedníci, nejste v této době příkladem těchto ctností, v koho může lidstvo ještě doufat?
- 25 Uvědomte si, že vám to říká Ten, který za vás dal svou krev a svůj život a který miloval a odpustil davu, přestože ho soudili, odsoudili a zabili.
- 26 Ale pravda, která je život, která je láska, je nesmrtelná, a hle, je tu znovu mezi vámi v projevu Mého Ducha skrze lidskou mysl. Moje Slovo tentokrát pro vás opakuje tuto lekci: "Milujte se navzájem, jako Mistr miluje své učedníky." Vysvětlím jí také, aby bylo osvětleno každé tajemství a aby se před vámi znovu otevřela kniha, kterou jsem vám zanechal jako závěť a kterou lidé později zatajili nebo uzavřeli.*
- 27 Zjevení Janovo, které bylo často zpochybňováno a částečně odmítáno pro svůj těžko pochopitelný obsah, je Pánem plně potvrzeno a vysvětleno ve svém významu.